

KUOPION HIIPPAKUNNAN PIISPA

Päätöslausunto Liperin seurakunnan piispantarkastuksessa 18-20.9.2020

Olen suorittanut kirkkojärjestyksen (KJ 18:4 §) mukaisen piispantarkastuksen Liperin seurakunnassa. Sen yhtenä tarkoituksena on kuulostella, mitä ihmisille täällä kuuluu, millaisia unelmia ja huolia ihmisillä on. Siksi käytimme ensimmäisen päivän kiertämällä yrityksissä ja yhteisöissä kirkonkylällä, Viinijärvellä ja Ylämyllyllä.

Alkuperäisen suunnitelman mukaan meidän piti vieraila Liperin Mylly Oy:n tiloissa. Perinteikäs Mylly kuitenkin paloi järkyttävällä tavalla 5.6.2020. Vierailua ei silti peruttu. Oli koskettavaa vieraila Myllyn raunioilla. Samalla oli rohkaisevaa kuulla toimitusjohtaja Kari Huikurin ja hallituksen puheenjohtaja Anne Vänskän tulevaisuuden suunnitelmia tontin uudeltaisesta käytöstä. Yrityksellä, kunnalla ja seurakunnalla on hyvä sauma yhdessä keskustella keskeisen ja luonnonkauniin kirkkolahden kehittämisestä.

Kävimme kunnan ja seurakunnan johdon kanssa lounasneuvottelut Viinimarjassa Eero Reijosen isännöimänä. Liperin kunta on kuuluisa siitä, että ekumeeninen yhteistyö kunnan ja seurakuntien välillä on erittäin toimivaa ja monipuolista. Tulen käyttämään sitä malliesimerkkinä muualla hiippakunnassa.

Minulle tarkastuksen jännittävin hetki oli koululaisten kyselytunti Viinijärven täydessä kirkossa. Oppilaat kysyivät muun muassa uskonnonvapaudesta ja tivasivat, miksi minulla ei ole lemmikkieläintä. Samaa kyselee 9-vuotias tyttäreni. Olen joutumassa ahtaalle.

Vierailu Liperin Rauhanyhdistyksen tiloissa oli miellyttävä, yhteistyöseurakunnan kanssa näyttää toimivan. Vierailimme myös Puromäen Puutarhassa, josta saa ainoana Suomessa kotimaassa viljeltyä inkivääriä. Vierailu Suomen Biathlon Oy:llä teki selväksi, että Ylämyllyllä tehdään maailman parhaat ampumahiihtotaulut. Niihin urheilijat tähtäävät muun muassa Pekingin olympialaisissa. Perjantai päättyi ekumeeniseen iltaan Ylämyllyn seurakuntatalolla. Ekumeeninen yhteistyö ortodoksien, helluntailaisten, adventistien ja luterilaisen kesken vaikuttaa toimivalta, niin kuin pitääkin. Rukoilihan Kristus, että hänen seuraajansa olisivat yhtä.

Seurakunta – Kristuksen ruumis, Jumalan perheväki ja vaeltava Herran kansa

Tarkastuksen päätarkoituksena on yhdessä katsoa, missä olemme seurakuntana ja mihin meidän on syytä olla yhdessä menossa. Tämän ymmärtämiseksi pitää olla selvillä kahdesta asiasta: mikä on seurakunta ja mikä on sen tehtävä?

Me katsomme seurakuntaa helposti inhimillisenä organisaationa tai hallinnollisena yksikkönä. Onhan se sitäkin. Mutta pohjimmiltaan kirkko on hengellinen todellisuus, Jumalan seurakunta. Pyhä Raamattu kutsuu seurakuntaa *Kristuksen ruumiiksi*: sen pää on Kristus ja me olemme sen jäseniä. Metafora on hieno, koska se sisältää ajatuksen oikeasta hierarkiasta (Kristus on pää, eikä kukaan muu) ja toisaalta oikeasta moninaisuudesta (meidän ei tarvitse olla samanlaisia, ruumiissa täytyy olla erilaisia jäseniä ja toisiaan täydentäviä tehtäviä).

Toiseksi kirkko on Jumalan *perheväki*: seurakunnassa meidän tulee katsoa toisiamme saman perheen jäseninä, siis lempeästi ja myötätuntoisesti. Pidän tästä vertauskuvasta. Se muistuttaa, että hyvässä seurakunnassa ollaan kuin hyvässä perheessä: eletään yhdessä, pidetään huolta toisista ja syödään samassa ruokapöydässä, puutteista ja vioista huolimatta. Tällaisen seurakunnan rakentamiseen Jumala itse kutsuu teistä jokaista.

Jos haluaisi yhteen sanaan tiivistää, seurakunta on hengellisessä mielessä *uskossa ja rakkaudessa elävä jumalanpalvelusyhteisö*. Hallinto ja talous tulee järjestää niin, että se palvelee tätä tarkoitusta.

Seurakunnalla on myös tietty *tehtävä*. Piispantarkastuksessa peilataan, miten Liperin seurakunta hoitaa kirkkolaisia (KL 4:1 §) säädettyä seurakunnan tehtävää. ”Toteuttaakseen kirkon tehtävää seurakunta huolehtii jumalanpalvelusten pitämisestä, kasteen ja ehtoollisen toimittamisesta sekä muista kirkollisista toimituksista, kristillisestä kasvatuksesta ja opetuksesta, sielunhoidosta, diakoniasta ja lähetystyöstä sekä muista kristilliseen sanomaan perustuvista julistus- ja palvelutehtävistä.”

Tämä tehtävä kuuluu paitsi kirkkoherralle ja seurakunnan työntekijöille ja luottamushenkilöille, myös viime kädessä aivan kaikille seurakuntalaisille. Sitä varten työntekijät ja luottamushenkilöt ovat jo noin yhdeksän kuukauden prosessin aikana tehneet etukäteen monenlaisia selvityksiä ja vastanneet erilaisiin kyselyihin. Näiden pohjalta käytiin koko lauantai yhteistyöneuvotteluja seurakunnan työntekijöiden ja luottamushenkilöiden kanssa.

Toiminta on aktiivista – yhteistyö muiden toimijoiden kanssa kannattaa

Kaiken ydin on seurakunnan hengellinen toiminta. Emme voi eikä ole tarkoituksenmukaista käydä sitä läpi yksityiskohtaisesti – sitä paitsi te olette sen parhaimpia asiantuntijoita Liperissä. Totean vain muutaman oman ja ehkä yhteisenkin huomion ääneen.

Seurakunnan toiminta on kokoon nähden aktiivista ja monipuolista. Sen kaikkia yhdistävänä keskuksena on yhteinen **jumalanpalvelus**, pyhä messu. Kristus asetti ehtoollisen oman läsnäolonsa merkiksi ja siksi, että hän voisi sen välityksellä jakaa armoaan ja tehdä yhä uudet sukupolvet osallisiksi pelastuksesta. Siksi me luterilaiset tahdomme viettää ehtoollisjumalanpalvelusta joka sunnuntai, ylösnousemuksen päivänä. Augsburgin tunnustus, luterilaisten päätunnustus vuodelta 1530, sanoo: ”Messu on säilytetty keskuudessamme ja sitä vietetään suurella kunnioituksella [...] kirkon esikuvan mukaisesti, Raamatun ja kirkkoisien ohjeen mukaan” (CA XXIV).

Liperin seurakunnan erikoisuus on kolmenapaisuus, se, että täällä on kolme taajamaa ja kolme jumalanpalvelusyhteisöä, Liperin kirkonkylä, Viinijärvi ja Ylämylly. Jokaisessa on oma kirkkonsa. Näin tulee olemaan myös jatkossa. Siksi teidän kaikkien sydämellä on sen varmistaminen, että

tulevaisuudessakin jokaisessa kolmessa on elävä jumalanpalvelusyhteisö. Se, että pappi ja kanttori johtavat jumalanpalveluksen vähintään kahdessa kirkossa sunnuntaisin, on normaali käytäntö.

Jumalanpalveluksista ja kirkollisista toimituksista päävastuun kantavaa papisto: kirkkoherra Jari Uimonen, seurakuntapastori Riitta Mäntylä sekä kappalaiset Ulla Pitkänen ja Tiina Åkerfeldt. Jumalanpalveluksen avainhenkilöstöön kuuluvat myös kanttorit Hannele Sorvari ja Talvikki Attila-Pekonen. Samalla kun iloitsemme heidän ammattitaidostaan, on tärkeä ymmärtää, että he eivät toimi teidän puolestanne, vaan *palvelevat* kaikkia johtamalla yhteisiä jumalanpalveluksia. Viime kädessä jumalanpalveluselämän järjestäminen on kaikkien yhteinen tehtävä.

Rohkaisin teitä yhdessä kehittämään jumalanpalvelusta niin, että siitä voisi tulla vielä vahvemmin seurakunnan hengellisen elämän keskus. Järjestöjen ja yrittäjien kirkkopyhät, perhemessut ja torimessut, kylvön siunaukset ja sadonkorjuun juhlat ja niin edelleen tuovat virtaa ja vaihtelua. Leveyttä rintamaan toisivat myös jumalanpalvelusryhmät. Suosittelen elvyttämään nämä ryhmät, kun niistä on myös hyviä kokemuksia. Jotta pappien ja kanttorien lisäksi myös muut työntekijäryhmät voivat osallistua messun suunnitteluun ja toteutukseen, se vaati uudenlaista ajattelua työaikojen sopimisessa. Yksi vaihtoehto on myös rohkeasti kysyä: entä jos kaikki työmuodot keskittävät *kokoavan* toimintansa juuri sunnuntaille jumalanpalveluksen yhteyteen ja pitävät vapaapäivän arkiviikon aikana?

Tärkeää on myös, että kaikki työntekijät, luottamushenkilöt ja muut vastuunkantajat *puhuvat* jumalanpalveluksen merkityksen puolesta yhdessä. Käyttäkää rohkeasti tätä kaunista kirkkotilaa myös kirkkokahvien ja kokoontumisten järjestämiseen. Jos halutaan, Liperin kirkon taakse voi rakentaa tilan lapsia, kirkkokahveja ja kokoontumisia varten poistamalla viimeiset penkkirivit. Lasten paikka voi madaltaa lapsiperheiden osallistumista. Lapset ovat Jumalan valtakunnan kunniakansalaisia, joilla on myös oikeus pyhään. Siksi heitä ei tarvitse eristää pois kirkkotilasta.

Liturgia jatkuu jumalanpalveluksen jälkeen diakoniana eli palveluna. **Diakoniatyön** tehtävänä on auttaa niitä, jotka ovat kaikkein heikoimmassa asemassa ja joita ei muilla tavoin auteta (KJ 4:3 §). Se perustuu itse Kristuksen tahtoon. Hän tulee meidän luoksemme köyhissä, sairaisissa ja muukalaisissa: ”Minä olin alaston, te vaatetitte minut, minun oli nälkä, te annoitte ruokaa, minä olin sairas, te kävitte minua katsomassa” (Matt. 25).

Seurakunnalla on kolme diakoniaviranhaltijaa Tuija Rissanen, Jonna Saarinen, Minna Turunen. Korona-aika on osoittanut, kuinka tärkeäksi diakonia koetaan. Se on saanut arvostusta ja kiitosta myös kunnan puolelta. Diakoniaa ei voi delegoida vain yhdelle ammattilaiselle, vaan kirkkojärjestyksen mukaan se on koko seurakunnan ja *kaikkien sen jäsenten* tehtävä. Siksi toivon, että diakoniatyöntekijä saavat ympärilleen vahvistuvan vapaaehtoisten tiimin, jossa yhdessä rakennetaan tiivistä turvaverkkoa ikäihmisten, sairastavien, yksinäisten ja ahtaalle joutuneiden ihmisten avuksi ja tueksi. Työntekijät, pyytäkää seurakuntalaisia, seurakuntalaiset, suostukaa pyyntöön! Keskustelussa puhuimme myös siitä, olisiko hyvä ottaa käyttöön vapaaehtoisten kutsumista helpottava vapaaehtoistyö.fi -verkkopalvelu. Lisäksi muistutan, että Kuopion hiippakunnassa on perustettu vapaaehtoisten kirkkopyhä, jota voidaan viettää syyskuun ensimmäisenä sunnuntaina.

Seurakunnan **varhaisnuoriso- ja nuorisotyötä** hoitavat erityisesti nuorisotyönohjaajat Taru Uimonen ja Tiina Hovattala-Saatsi – yhteistoiminnassa pastori Tiina Åkerfeldtin kanssa. Kunnan

johdon neuvottelussa sain käsityksen kouluyhteistyöstä. Kunnan ja seurakunnan yhteistyö toimii, seurakunnan työntekijät ovat pidettyjä vieraita ja arvostettuja yhteistyökumppaneita. Sen lisäksi on suuri ilo, että nuorisotyössä on myös kokoavaa toimintaa.

Lapsityössä palvelevat lastenohjaajat Merja Hiltunen, Anu Majoinen, Mirkka Vänskä, vs. lastenohjaaja Annaleena Asikainen sekä varhaiskasvatuksen ohjaaja Outi Toppi, joka toimii lähiesimiehenä. Lapset ovat Jumalan valtakunnan kunniakansalaisia. Samalla yhteiskunnassa tapahtuu asioita, jotka näyttävät vähentävän lapsiperheiden valmiutta tuota lapsia päiväkerhoon. Subjektiivisen päivähoidon vahvistuminen kaventaa seurakunnan ”markkinarakoa” arkipäivisin. Jos perinteisille arkipäivän kerhoille ei ole tarvetta, kannattaa rohkeasti arvioida, miten toimintaa voidaan uudistaa niin, että se vastaa lapsiperheiden tarpeeseen nykyaikana. Hyvä on ottaa huomioon kaikkien kylien lapset.

Kirkkojärjestyksessä kasvatusta määritellään *kristittyjen vanhempien ja huoltajien tehtäväksi*, jota kummien ja seurakunnan tulee tukea (KJ 3:4 §). On tärkeää, että lapsillemme ja nuorillemme opetetaan tärkeimmät virret ja rukoukset ja että yhteinen jumalanpalvelus tehdään heille rakkaaksi. Aivan yhtä tärkeää on, että nuoret oppivat kantamaan vastuuta itsestä, lähimmäisistä, Liperistä, Suomesta ja koko Jumalan luomakunnasta. Usko Jumalaan ja rakkaus lähimmäisiin kuuluvat yhteen. Tätä opitaan ja opetellaan silloin kun nuoret pannaan itse toimimaan esimerkiksi isosina ja kerho-ohjaajina.

Seurakunnan **musiikkityötä** hoitavat kanttori Hannele ja Talvikki. Seurakunnassa on neljä kuoroa. Se on hieno asia: kuorolaulu tekee hyvää laulajalle ja vahvistaa hänen hengellistä elämää. Se on myös seurakunnan palvelutehtävä, koska kirkkokuorot tukevat jumalanpalveluselämää ja muutenkin hengellistä elämää. Jos neljä kuoroa osallistuu viisi kertaa vuodessa jumalanpalvelukseen, silloin melkein joka toisena sunnuntaina on kuoro jumalanpalvelusta kaunistamassa. Erityisen hienona pidän sitä, että täällä on lapsille oma lauluryhmä, johon Talvikki on tuonut uutta potkua ja virtaa.

Seurakunnan **lähetystyöllä** on kolme erityistä kohdetta. On tärkeää, että lähetystyölle on seurakunnassa nimetty erityinen vastuuhenkilö, muuten se jää helposti hoitamatta. Haluan teidän muistavan, että korona on runnellut erityisen lähetysalueilla toimivia ihmisiä ja kirkkoja. Koronarajoitukset ovat romahduttaneet kirkon lähetysjärjestöille suunnattuja kolehtituottoja, sen seurauksena lähetysjärjestöjen edellytykset tukea köyhien maiden kirkkoja ovat vaakalaudalla. Siksi vetoan teihin: muistakaa lähetystyötä sekä budjettivaroin että vapaaehtoisin lahjoituksin.

Mikään ei toimi ilman **tukitehtävissä** toimivia talouden, hallinnon, kiinteistöjen ja hautausmaiden hoitamisen ammattilaisia. He tekevät myös hengellistä työtä, siis kirkon työtä evankeliumin palveluksessa toimimalla seurakunnan tukitehtävissä. Liperin seurakunnassa he ovat:

Taloustoimiston ja kirkkoherran viraston palveluksessa:
 Anna-Maija Karjalainen, taloustoimiston toimistos sihteeri
 Harri Nousiainen, talouspäällikkö
 Laura Savolainen, kirkkoherranviraston toimistos sihteeri

Kiinteistö ja keittiötehtävissä:
 Ari Ainola, seurakuntamestari

Tatu Anttilainen, seurakuntamestari
 Esko Hyttinen, talonmies-siivooja
 Esa Karttunen, seurakuntamestari
 Seija Pehkonen, emäntä-siivooja
 Sirkka Savolainen, talonmies-siivooja
 Miia-Mari Tiilikainen, emäntä-siivooja

Te olette usein ihmisille seurakunnan käyntikortti. Monet tuntevat Liperin seurakunnan juuri teidän kasvoistanne.

Koska seurakunnan toiminta on pohjimmiltaan yhteisön rakentamista, seurakunnassa tulisi olla mahdollisimman laaja vapaaehtoisten joukko. Lähinnä papin liturgisia tehtäviä lukuun ottamatta käytännössä kaikki tehtävät voidaan hoitaa osittain tai kokonaan vapaaehtoisin voimin. Tärkeimpiä vapaaehtoisia ovat luottamushenkilöt, jotka antavat aikansa ja voimansa seurakunnan päätöksentekoon. Kiitos, että annatte aikanne ja osaamisenne seurakunnan rakentamiseen!

Työyhteisön kehittämistä kannattaa jatkaa

Piispantarkastukseen kuuluu aina henkilöstölle ja luottamushenkilöille tehty työhyvinvointia koskeva kysely. Sillä pyritään kaivamaan esille työyhteisön vahvuudet ja kehittämistä kaipaavat osa-alueet. Työhyvinvointikyselyn tulokset käydään aina läpi ulkopuolisen työyhteisön kehittäjän avulla.

Konsultin perusteellisen arvion mukaan työilmapiiri on hyvällä tasolla. Kolminapaisessa seurakunnassa on tärkeää, että pidätte säännöllisesti yhteisiä ”työmaakokouksia”, joissa tekniseluontoisten kalenteriasioiden lisäksi käydään keskustelua myös esimerkiksi tulevaisuudesta, työyhteisön kehittämisestä ja yhteisistä pelinsäännöistä. Päivämäärät on hyvä sopia vuodeksi eteenpäin. Näin kaikki voivat varata ajankohdan kalenteriinsa ja ottaa sen huomioon oman työn suunnittelussa. Työmaakokouksessa kyse on virkatehtävästä.

Työyhteisön kehittämistyötä on hyvä jatkaa. Hyvän pohjan luo piispantarkastuksen yhteydessä läpiviety työilmapiirikysely. Siinä esiinnousseita kehittämiskohteita voitte jatkaa tutun konsultin tukemana. Samalla muistutan, että työilmapiirin kehittäminen on jatkuvaa työtä.

Työntekijöiden ja luottamushenkilöiden neuvottelussa esitetään usein vahvana yhteinen toive siitä, että molemmat vastuunkantajaryhmät haluaisivat olla enemmän tietoisia toisistaan ja tehdä enemmän yhteistyötä. Pidän näitä toiveita erittäin myönteisinä. Siksi pidän yhteisten keskustelujen pohjalta hyvänä, että seurakunta järjestää vuosittain 1-2 seurakuntaseminaaria. Niissä työntekijät ja luottamushenkilöt kutsutaan keskustelemaan seurakunnan asioista ja pohjustamaan päätöksentekoa etukäteen laadittujen alustusten pohjalta. Näihin tapaamisiin on hyvä pyrkiä kutsumaan mahdollisuuksien mukaan kaikkia seurakuntalaisia.

Seurakunnan elämässä ei ole kyse vain yksittäisen työntekijän yksittäisten virkatehtävien hoidosta tai kokousten pitämisestä, vaan yhteisön rakentamisesta. Me elämme hengellistä elämää yhdessä Jumalan kasvojen edessä. Olemme yhteisö, jossa jokainen kantaa ja kannattelee toisia. Juuri tästä seurakunnan elämästä on Raamatun mukaan kyse.

Kohti seurakuntarakenteen muutosta

Liperin seurakunnan taloutta on hoidettu erinomaisesti. Tästä erityinen ansio kuuluu talouspäällikkö Harri Nousiaiselle. Talous on kunnossa nyt. Mutta tulot eivät tule jatkossa kasvamaan, vaan vähenemään. Siksi on tarkoituksenmukaista, että viette loppuun strategiatyön, jossa määritellään tulevaisuutta varten toiminnan painopisteet, kiinteistöt ja henkilöstörakenne. Se on syytä valmistella yhdessä. Lopullinen päätösvalta kuuluu luottamuselimille. Strategiat ovat usein ylivalmisteltuja ja alitoteutettuja. Siksi on tärkeää toimia kärsivällisesti ja määrätietoisesti niin, että strategia myös viedään läpi ja että se vaikuttaa toimintaan.

Piispantarkastuksessa puhuttiin myös suunnitelmasta liittää Heinäveden seurakunta osaksi Liperin seurakuntaa. Tämä voi tapahtua aikaisintaan vuoden 2022 alusta. Tuomiokapitulिन asettama selvitysmies Timo Korhonen vierailee ensi viikolla seurakunnassa. Hän luovuttaa selvityksensä 15.10.2020 mennessä.

Pelkästään numeroilla puhuttuna Heinäveden seurakunnan mukana tulee noin 2300 seurakunnan jäsentä, 7 työntekijää (eläköitymiset voivat muuttaa lukua), 580 000 euron jäsenmaksutuotto eli verotulo ja noin 700 hehtaari metsää, josta tulee karkeasti sanoen "tasaisen tahdin taulukolla" noin 60 000 euron vuosittainen tuotto – luonnollisesti puunmyyntitulot vaihtelevat vuosittain. Lisäksi tulee yksi maailman suurimpia puukirkkoja ja eräitä muita kiinteistöjä (kirkonkylän ja Karvion seurakuntakodit, Petruman kappeli ja Köntän leirimaja). Seurakunnan alueella toimivat myös Valamon ja Lintulan luostarit.

Pidän tarkoituksenmukaisena, että Liperin seurakunta pyrkii käynnistämään neuvottelut Heinäveden luottamushenkilöiden sen jälkeen, kun selvitysmies on luovuttanut raportin. Koko prosessia varten on hyvä laatia yhdessä "tiekartta". Näin reitti tulee kirkkaammaksi kaikille. Tiekartan laatimista varten jaoin lakimiesasessorin laatiman muistion seurakuntarakenteen läpiviemisestä.

Olen hyvin tietoinen, että liitokseen liittyy monia avoimia kysymyksiä. Keskustelun tarve on suuri. Tiekartan yksi välttämätön osa onkin tehdä suunnitelma siitä, miten työntekijöillä ja seurakuntalaisilla on mahdollisuus osallistua keskusteluun. Kun kyse on enemmän järkiavioliitosta, yksi Liperin työntekijä kysyi, eikö kokonaiskirkko voisi tukea antamalla "myötäjäisiä". Kyllä voi. Me voimme tuomiokapitulissa myöntää kehittämisrahaa hankkeelle, mutta vain jos, sitä haetaan. Raamatun sanoin: Anokaa, niin teille annetaan, pyytäkää, niin te saatte.

Kehittämistehtävät

Piispantarkastuksessa annetaan seurakunnalle aina joitakin kehittämistehtäviä. Nämä ei tule hetken mielihoiteesta, vaan perustuvat seurakunnan keväällä tekemään itsearviointiin, asessorin ja lääninrovastin muistioon, työyhteisökonsultin raporttiin, tilintarkastajan lausuntoon sekä perjantaina yhdessä käymimme keskusteluihin. Sen johdosta annan kirkkojärjestyksen 18. luvun 7 §:n nojalla Liperin seurakunnalle seuraavat kehittämistehtävät.

1. Seurakunta huolehtii siitä, että tämä päätöslausunto sekä asessorin ja lääninrovastin muistio ja työyhteisökonsultin raportti jaetaan työntekijöille ja luottamushenkilöille. Niiden

pohjalta käydään avoin ja arvioiva keskustelu piispantarkastuksesta sekä työntekijöiden kokouksessa että luottamushenkilöiden kokouksissa.

2. Seurakunta jatkaa ulkopuolisen konsultin tukemana hyvin alkanutta työyhteisön kehittämisprosessia vuoden ajan. Lisäksi kirkkoneuvosto selvittää, miten seurakunnassa voidaan kehittää lähiesimiesjärjestelmää tavalla, joka tukee kirkkoherran johtamistehtävää.
3. Seurakunta selvittää mahdollisuuksia muuttaa Liperin kirkon takaosan rakennetta niin, että kirkkoa voidaan käyttää yhä joustavammin ja monipuolisemmin yhteisöllisyyden vahvistamiseksi esimerkiksi lapsiperheitä, kirkkokahvituksia ja kokoontumisia varten.
4. Seurakunta päivittää strategian eli tulevaisuussuunnitelman. Siinä linjataan toiminnan painopisteet, kiinteistöt ja henkilöstörakenne vähintään neljän vuoden ajalle.
5. Seurakunta käynnistää neuvottelut seurakuntarakenteen muutoksista yhdessä Heinäveden seurakunnan kanssa sen jälkeen, kun selvitysmies Timo Korhosen raportti on valmistunut (15.10.2020). Keskeisenä tavoitteena on sen selvittäminen, miten Heinäveden seurakunta voidaan liittää osaksi Liperin seurakuntaa. Asiasta on hyvä laatia kaikille yhteinen tiekartta.

Kaikki edellä sanottu on ollut korostetuista hallinnollista puhetta. Se tähtää siihen, että Liperin seurakunnan hengellinen elämä voisi säilyä vireänä, kuten tähänkin saakka. Ja että seurakunta voisi hoitaa hengellisen tehtävänsä (jumalanpalveluselämä, kasvatus, diakonia, sielunhoito, lähetys) mahdollisimman hyvin. Luotan, että siinä olette parhaita asiantuntijoita te itse.

Lääninrovasti toimittaa raportin vuoden sisällä niistä toimista, joihin seurakunta on piispantarkastuksen johdosta ryhtynyt.

Liperin seurakunnan johtaminen on haastavaa, koska alue on laaja ja työyhteisö on suuri. Haluan kiittää kirkkoherra Jari Uimosta seurakunnan hyvästä johtamisesta.

Lopuksi on hyvä muistaa, mitä merkitsee usko ja luottamus Jumalaan seurakunnan kehittämistyössä. Raamatussa sanotaan: "Jos Herra ei huonetta rakenna, turhaan näkevät rakentajat vaivaa." Kristus sanoo: "Ilman minua te ette voi mitään." Tämä tekee meidät nöyriksi muistuttamalla, että meidän työmmme on Jumalan työtä ja yksin hänen siunauksensa varassa. Ilman häntä työmmme on turhaa.

Toisaalta se tekee myös iloiseksi julistamalla sitä, että meidän inhimilliset puutteemme, vikamme ja kompuroimisemme eivät estä Jumalan työtä. Hän on luonut jokaisen ihmisen ja sydämemme on levoton kunnes se löytää levon Jumalassa. Kristus on luvannut olla kanssamme joka päivä maailman loppuun asti. Siksi ei tarvitse uuvuttaa itseään, ei ajautua epätoivoon eikä tuhjata aikaa kiistelyyn pikkuasioista. Riittää kun sanomme: hyvä Jumala, katso alas taivaasta ja näe tämä viinitarha. Muista omaa lupaustasi. Tässä me olemme, annamme itsemme sinun käyttöösi, näytä voimasi, anna apusi, tee sinä itse työtäsi meidän kauttamme. Aamen.

Liperissä 20. päivänä syyskuuta 2020.

Jari Jolkkonen
Kuopion hiippakunnan piispa